

LÁZEŇSKÉ LISTY

L u h a ě o u i c e

Založeny 1909

27. srpna 2009

číslo 6

ročník XIII

Cena 6 Kč

LUHAČOVSKÉ LISTY LÁZEŇSKÉ

100. výročí vydání prvního čísla

Dušan Jamrich: Nehrál jsem tolik, kolik by chtělo tělo a duše
str. 3

Milí čtenáři,

snažíme se Vám v tomto čísle Lázeňských listů přinést svědectví o letošním horkém létě, jež bylo v Luhačovicích i našich Lázních nabitě kulturními událostmi. Vystoupení umělců začínajících i renomovaných provázely a střídaly návštěvy osobností politického světa a pokračovat to bude i v měsíci září...

Vaše redakce

Slova moudrých

Vnější krása je o to cennější, oč více skrývá krásy vnitřní.

William Shakespeare

Zatřženo

✓ **Nabídku kulturních programů** v září obohatí Houslový recitál Ivana Ženatého (2.), život a písně Edith Piaf v podání Městského divadla Zlín (9.), hudebně literární představení Evžen Oněgin (11.), retromuzikál Hvězdy na vrbě v provedení Divadla Šumperk (25.) a koncert Alda Campagnariho – housle a Dagmar Pančochové – klavír (30.) a od října pokračují páteční hudební večery v LH Palace

✓ **Místní kino Elektra se dočká modernizace zvuku**, 7. až 18. září v něm bude nainstalován systém Dolby Digital pro reprodukci digitálního 6kanálového zvuku, a změny programu filmových projekcí

✓ **XV. luhačovické pediatrické dny** soustředí 25. až 27. září svou pozornost na onemocnění zažívacího traktu v pediatrii

✓ **Na VII. Ningerových dnech** se budou 9. až 10. října jejich účastníci zabývat poruchami spánku, chuti, čichu, polykání, ošetrovatelskou a pooperační péčí u ORL onemocnění

✓ **Při mimořádných volbách** do Poslanecké sněmovny PČR mohou lázeňští hosté 9. a 10. října volit také v Luhačovicích, pokud si vyzvednou ve svém bydlišti voličské průkazky

Festivalové léto prodlouží podzimní festivaly

Lázeňští hosté i návštěvníci Luhačovic si již zvykli na bohatou kulturní nabídku, kterou se zde mohou kochat během letních uměleckých festivalů. Zatímco červenci již 18 let vévodí hudba díky Festivalu Janáček a Luhačovice, o srpnové zážitky se dělí Akademie Václava Hudečka (letos potřinácté) s festivalem Divadelní Luhačovice (v tomto roce pojeďnácté). Hudbymilovní diváci jsou tak v rovnováze s milovníky divadla. Babí léto patřilo vždy Mezinárodnímu festivalu dětských folklorních souborů Písní a tancem, který letos již posedmnácté zaplaví 11. až 13. září zdejší exteriéry pestrou směsicí lidových tanců a písniček v podání malých zpěváků a tanečniců v barevných krojích z mnoha koutů republiky i světa. A tentokrát se k zářijové folklorní přehlídce připojí ještě Mezinárodní festival česko-německo-židovské kultury Devět bran,

Foto – Maria Kozánková

kteří zde měl loni v říjnu svou filmovou část premiéru. V letošním zářijovém termínu (15. až 20.) filmové projekce spojené s besedami s tvůrci snímků rozšíří večerní festivalový klub, divadelní představení i dva koncerty – Hradišťanu na lázeňské

kolonádě a komorního souboru v koncertním sále Společenského domu. A tak symbolicky propojí všechny letní umělecké festivaly – tzn. filmem, folklorem, hudbou i divadlem.

MK

Lázně Luhačovice doznaly velkých změn

Předseda Poslanecké sněmovny PČR Ing. Miloš Vléček si při návštěvě Luhačovic 24. srpna popovídal s učitelským sborem ve SOŠ Luhačovice, poté se starostou PhDr. Františkem Hubáčkem na radnici a pak se vydal na prohlídku Lázní Luhačovice. Po ochutnání Vincentky následovala v doprovodu generálního ředitele Ing. Josefa Krůžely, CSC., prohlídka Jurkovičova domu, vily Alpská růže, Společenského domu. A na terase Domu Bedřicha Smetany vybyla chvilka i na rozhovor pro LL.

■ **Pane předsedo, s jakým pocitem odjedete z návštěvy Luhačovic?**

S velice dobrým, protože jsem si po delší době prohlédl důkladněji Lázně Luhačovice. A musím konstatovat, že doznaly velkých změn, a to k lepšímu. Byl jsem zde asi před 10-13 lety a jejich stav šel od té doby rapidně dopředu. Pokud jde o lázeňskou péči, tak tím, že jde i o prevenci onemocnění a péči následnou po operačních zákrocích i péči průběžnou, kterou potřebují astmatici, tak by ji měla každá správná vláda podporovat.

■ **Jaký dojem na vás udělaly zrekonstruované objekty Jurkovičův dům, Alpská růže, Společenský dům?**

Veskrze pozitivní, protože naší povinností je také zachovávat kulturní památky pro budoucí generace. A u Jurkovičova domu se to jednoznačně podařilo. Daří se to i u ostatních objektů, které jsou zde rekonstruovány a uváděny do původního stavu. Možností vylepšení prostředí by asi bylo víc, pokud by nechyběly prostředky. Čeká nás však období, kdy jich nebude

nazbyt, o to lépe je budeme muset investovat. A já se domnívám, že lázeňství by si to zasloužilo.

■ **Dovedete si představit dovolenou, jste myslím cyklista a motorista, v tomto kraji?**

Určitě, pocházím totiž z podobného kraje, Konicka, kde jsou lesy a kopečky podobné jako tady, takže se mi tady líbí. A co se týče motorismu, i motorista si potřebuje odpočinout a nabrat síly. A Luhačovice jsou tím správným místem, kde by se dalo dobře a se vši lázeňskou péčí relaxovat.

■ **A vaše slovo závěrem?**

Současná hospodářská krize je nepříznivým obdobím pro lázeňství. Ale jsem přesvědčen, že pomine a pak bude dostatek finančních prostředků i pro toto odvětví. Lázeňským hostům bych chtěl vzkázat, že bude možné po odeznění krize i této oblasti věnovat ze státního rozpočtu více financí. Ať už jsou to národní zdroje či zdroje EU, jež máme do r. 2013 využít. Pokud bychom je nevyčerpali my, sáhne po nich jiný stát. Musíme je získat právě i na zlepšení lázeňské péče. MK

Hosté přicházejí do lázní z různých koutů republiky i světa. Jedno mají ale společné – trpí nějakou nemocí, která je obtěžuje bolestí, znepříjemňuje jim život. Výjimkou je host, který popírá potíže, neužívá léky a může absolvovat jakýkoliv druh pobytu. Lékaři se dennodenně potýkají s trpícími pacienty, kteří spoléhají na účinek lázní při boji s bolestí.

Co znamená bolest?

Světová zdravotnická organizace ji definuje jako nepříjemný smyslový a emocionální zážitek, který vnímáme jako skutečné nebo potencionální poškození tkání, orgánů a organismu. Bolest je vždy subjektivní, znamená, že něco v organismu není v pořádku. Patří k informačním symptomům, jako jsou horečka, otok, slabost. To platí hlavně pro bolest akutní, která má zjevnou příčinu (bolest zubů, ledvinová kolika). Odstraněním příčiny odstraníme i bolest. Chronická bolest je již nemocí sama o sobě. Její úplné vyléčení se nám stále nedaří, protože ne vždy se podaří najít

příčinu. Často je rozdíl mezi tím, co pacient udává a naším vyšetřením. Chronická bolest je silným stresorem, pacient je psychicky alterován, má zhoršenou kvalitu života, upadá do beznaděje až deprese.

Jak můžeme bolest v lázních ovlivnit?

Jednak věnujeme více času pacientovi při prohlídce, protože víme, že např. až polovina z příčin bolesti zad je psychogenního původu. Výraz psychogenní neznámá, že si dotyčný něco vymyslí, ale že při psychických problémech se zvyšuje napětí ve svalech hrudníku, ramen a páteře a následně bolí úpony svalů na hrudní kosti, žebra a obratle, pak tahem

dojde k malému posunu (v mm) a řešíme diagnózu zablokované páteře či žebra. Lékař ze začátku pomůže medikamentózní léčbou (tabletky, obklady, injekce, infuze), pak nastává práce pro fyzioterapeuty, kteří znají různé měkké techniky, individuální cvičení, cvičení s pomůckami. Na oddělení elektroléčby disponujeme širokou paletou přístrojů, kde máme programy jak pro akutní, tak pro chronickou bolest. Hodně oblíbená, ale i účinná je léčba plynovými injekcemi. Účinkují na principu akupunktury, kde plyným medicínám oxidem uhličitým ovlivňujeme reflexní cestou body bolesti. Zvlášť při artrózách kolen

pacienti udávají časový interval až 1/2 roku bez bolesti, event. s minimální bolestivostí. Bolest hrudníku při chronickém kašli ovlivňujeme léčbou kašle při inhalacích. Onemocnění cukrovkou zase dietním režimem, cévní gymnastikou končetin, metodami elektroléčby a vodoléčby.

Rehabilitační lékař v lázních se snaží na pacienta nahlížet komplexně, tzn. že neléčí jenom diagnózu, ale celého člověka. Při ukončení lázeňského pobytu jistě potěší dobrá zpráva, že došlo ke snížení, příp. až vymizení bolesti.

MUDr. Olga MOLITOROVÁ, vedoucí lékařka Lázeňské polikliniky

Přehledka výrazných hereckých osobností, velkých výkonů i velkých životních osudů

Prezident festivalu Divadelní Luhačovice a jejich duchovní otec Mgr. Miloslav Mejzlík po skončení 11. ročníku jen zářil. Oslovila jsem jej s několika dotazy.

■ Jaký byl podle vás letošní ročník?

Byl skvělý spoustou výrazných hereckých osobností, velkých výkonů a velkých životních osudů, příběhů. Začali jsme představením divadla neslyšících, což bylo jistě pro mnoho diváků neobvyklé, ale jeho síla je v tom, že se téměř nepoužívá slovo, nýbrž výraz, takže se v něm odehrává magie divadla. Další představení zaujala silnými příběhy. Setkal jsem se s názorem, že byl ročník příliš smutný, ale myslím si, že nebyl, že všechny hry, které jsme inscenovali, jsou obrazem života. Tzn. tragikomedie, protože i u tragických příběhů, které se na jevišti objevily, se lidé bavili. A nejlepší terapie pro duši je nejen smích, ale i pláč.

■ A co vaše seriálová postava Hynek Skála ve VKV?

Vstupujeme do poslední řady, všude jsou v televizi i novinách titulky, že každá pohádka jednou končí, i pohádka pro dospělé. Začíná se vysílat poslední řada a bude se vysílat do 17. 12. Musím se přiznat, že mně bude smutno po Hynkovi Skálovi, nejenom po roli, ale po celém štábu a práci, která byla pro mě obrovskou školou. A seriál skončí mojí svatbou, ale neprozradím s kým (*smích*).

■ Co vás čeká a co připravujete v divadle?

V Divadle Na zábradlí začínáme zkoušet Tartuffa, hlavní roli bude hrát Pavel Liška, já hraji o něco menší roli strýce. Začínáme také zkoušet s Danou Batulkovou hru Praha-Dakar a je to o manželích, kteří jedou Rallye Dakar, rozbije se jim auto a končí to válkou Roseových, kdy se málem zabijeme (*smích*). Jinak jsem měl celé léto pracovní, protože točím další seriál pro TV Nova Kriminálka Anděl, kde hraji šéfa kriminálky plk. Horá-

ka. Kromě toho jsem hrál na shakespearovských slavnostech, hráli jsme i s Hanou Maciuchovou Na konci duhy (s tímto představením jsme byli také v Luhačovicích), také jsme hráli v Bratislavě. Kromě toho jsem natočil v olomouckém rozhlasu 8dílné pokračování čtyř románů Robinson Crusoe, takže jsem skoro žádně volno neměl. Teď se těším, že budu mít po

festivalu 4 dny volna na chalupě a pak se vracím do Prahy, kde točím Barvy života (*smích*). Když jsem zeptal Ivy Hüttnerové, která pořad točí, jestli to není u mě brzo, tak mi řekla, ať se podívám do zrcadla (*smích*).

■ Letos jste byl ubytován v apartmá Jurkovičova domu.

Generální ředitel Lázní Luhačovice mi poskytl ubytování v apartmá hotelu Jur-

kovičův dům, a když jsem do něj vstoupil, zkoprněl jsem úžasem, že budu bydlet v něčem takovém, kde přede mnou bydlel třeba slovenský prezident p. Gašparovič. Moc za to ubytování děkuji, teď budu mít největší problém, abych se zabalil, protože čím větší prostor, tak tím se člověk víc rozprostře, abych našel všechny věci.

Marta KOZÁNKOVÁ

Jurkovičův dům je pro mě pohádka

Letošního ročníku Divadelních Luhačovic se zúčastnil i rektor JAMU v Brně prof. PhDr. Václav Cejpek, vedoucí Ateliéru dramaturgie na Divadelní fakultě JAMU. Položila jsem Jeho Magnificenci poslední večer několik otázek:

■ S jakými pocity jste sledoval práci svých žáků a kolegů na 11. festivalovém ročníku?

Vidět absolventy JAMU, a to v širokém rozpětí od 60. let až po současnost představuje jeden aspekt. Měl jsem radost, když jsem je mohl sledovat, kam jsou schopni dokráčet v praktickém životě. Začnu-li třeba od Jana Sklenáře v roli Oskara, absolventa naší školy, tak si ho pamatuji, co dělal ve škole a kam se dostal teď. Ale i další jako např. Tomáš Šulaj, Pavlína Vašková v roli Heleny v uher-skohradištském představení, je jich řada, ale nemůžu je všechny vyjmenovávat. Je to radostný pocit, protože se ukazuje, že naše práce má smysl a že jsou pak schopni pokračovat a rozvíjet svůj talent. Druhým aspektem odpovědi je celkový dojem z přehledky, který je velmi pozitivní. Vnímám jsem ho v jednotě s vlastním posláním Luhačovic, tedy s lázeňstvím, protože jsem měl možnost podrobit se

i lázeňským kúram a propojila se mi relaxace (můj lázeňský program se jmenoval celková regenerace) a večer jsem se vždycy těšil na divadlo. Bylo pro mě také regenerací, protože všechna představení byla velmi inspirativní, různých témat, různých zpracování, různých stylů, ale všech 6 večerů mě osobně zaujalo.

■ Přeložil jste a zároveň jste byl externím dramaturgem hry V jámě lvové, kterou zde s velkým úspěchem uvedlo Slovácké divadlo. Jak jste se k ní dostal?

Oslovil mě ředitel Městského divadla v Brně Stanislav Moša, abych přeložil hru rakouského autora Felixe Mitterera, kterou jsem dosud neznal, i když jsem znal jeho jiná díla. Když jsem si ji v originále přečetl, tak jsem do toho dostal chuť, ale měl jsem i obavy, jak vyřešit problém tyrolského nářečí. Dohodli jsme se s Mošou, který hru v Brně pak v české premiéře režíroval, že není možné ho na-

hradit nějakým naším dialektem třeba hanáckým nebo krkonošským, protože Tyrolák nemůže mluvit jako třeba v Hradišči. Rozhodl jsem se vytvořit umělý dialekt, je trochu šmrncnutý němčinou, německá slovní zásoba je pro češtinu přirozená. A tyrolština je u Mitterera také stylizovaná, Němci ji běžně rozumí. Snažil jsem se, aby tomu bylo česky rozumět a aby někde divák zapochyboval a musel si to domýšlet. Byla to hra se slovy. Mohl jsem to jen nakopnout, zbytek musí dodělat režisér s hercem té role. Každé řešení bylo jiné, v Městském divadle v Brně to bylo jiné než v Uherském Hradišti. Neviděl jsem pražskou inscenaci v Rokoku, úmyslně jsem na ni nejel, protože aniž to se mnou konzultovali, tak dialektické věci mluvili krkonošsky, tak jsem to nechtěl radši ani vidět.

■ To není stará hra, že? Je velmi aktuální a bylo vidět, že i diváky silně zaujala.
(Pokračování na str. 4)

Dušan Jamrich: Nehrál jsem tolik, kolik by chtělo tělo a duše

Kmotr 11. ročníku festivalu Divadelní Luhačovice, jímž byl přední slovenský herec doc. Mgr. art. Dušan Jamrich, který si zahrál i v závěrečném představení trnavského divadla Tajemství Greta Garbo, poskytl během prohlídky LL exkluzivní rozhovor.

■ Při zahájení festivalu jste uvedl, že nemáte rád mafie, ale kmotrem té divadelní jste se stal rád.

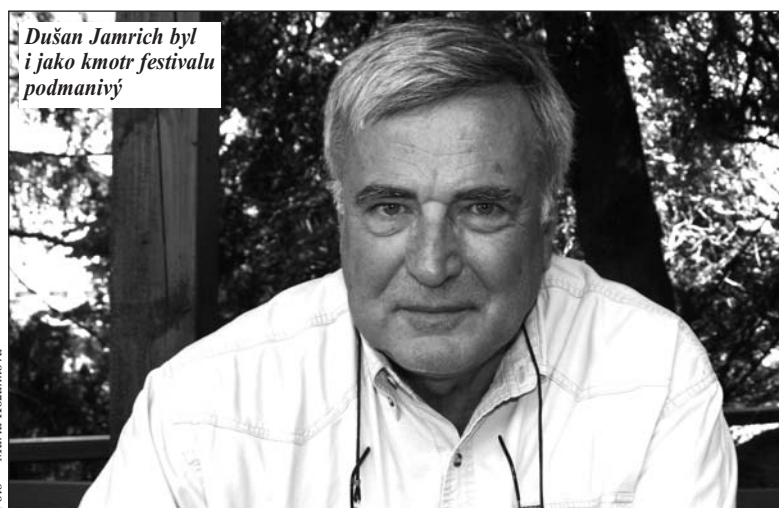
Protože je to společenství lidí, kteří mají rádi divadlo, lidí, kteří divadlo dělají, a lidí, kteří do divadla chodí. Prof. Karvaš nás učil na estetice dramatických umění, že divák je spoluvůrce představení. Divadlo vymysleli staří Řekové a ne náhodou na všech důležitých místech v Řecku stojí vedle sebe chrám, tedy něco pro ducha, škola – něco pro vzdělání, stadion – něco pro tělo, a divadlo. Je zajímavé, že divadlo bylo dotované a mělo daňové úlevy atd. už ve starém Řecku. A běžný divák seděl 12-14 hodin denně na soutěžích autorů v divadle a Sofokles nebyl vždycky první. (*smích*). Bohužel se zachovalo jen necelých 40 her z odhadovaného počtu asi 4 000. Takže je na co navazovat a propojení kultury a zdejšího ozdravovacího léčebného procesu v lázních je ideální.

■ Naše publikum vítá příležitost setkat se se slovenským herectvím, když hrajete společně s českými herci např. na Letních shakespearovských slavnostech (kde jste hrál i vy Prospera v Bouři) či na festivalech a hostováních.

Je to zvláštní paradox. Jako ředitel Slovenského národního divadla (SND) jsem už v prosinci 1992 v Praze dohodl s tehdejší ředitelkou F. Černým budoucí spolupráci. Je široká a nejen s pražským Národním divadlem, ale i s Brnem, Zlínem, Hradcem Králové atd., kam jezdíme nejen na festivaly, ale pravidelně hostovat. Mohu konstatovat, a to je ten paradox – že po rozdělení republiky jsou naše kontakty častější a pravidelnější než kdykoliv předtím, zejména u opery a baletu.

■ Bratislavské pondělky nám však hodně chybí.

Víte, na jedné straně se mi to dobře poslouchá, ale na druhé straně je to na špatné adrese, protože dodnes nechápu, proč je zrušili. Proč i jistá část tvůrců řekla, že je to přežitek. Lidem chybí a je fakt, že když vysílají reprízy, tak i ty, které se nám tehdy zdály průměrné, vycházejí z dnešního pohledu jako velmi profesionální. Možná je to i mylná představa mladé dramaturgie, že se za socialismu vyráběly jen prorežimní věci. Dělali se však také světoví autoři a v inscenacích jako např. Don Carlos jsme hráli i o politice a proti tehdejšímu establishmentu. V Bratislavě tehdy vznikaly opravdu kvalitní věci. Poctivě se totiž připravovaly a zkoušely a mělo to význam pro divadlo také v tom, že lidé poznali herce a chtěli je vidět i v divadle, i když tuto funkci plní i dnešní seriály. Ale měli jsme ještě výhodu okamžité kontroly, možnost opravit se, to se dnes nedělá

Dušan Jamrich byl i jako kmotr festivalu podmanivý

Foto – Marta Kozánková

a natáčet se pořád dál. Sebekontrola byla velmi důležitá i pak pro projev na jevišti.

■ Na co jste pyšný za svého ředitelování SND?

Byla to 2 období, celkem téměř 12 let. Výchozí situace v r. 1991, kdy jsem začal, byla obdobím liberalizace cen, změny velkého množství zákonů, předpisů atd. a udržet organizaci v chodu bylo tehdy nejdůležitější. Zaobírali jsme se variantami strukturálních změn, chtěli jsme zefektivnit funkčnost a tvořit, zachovat počet výkonů a mít návštěvnost, což se podařilo. Měli jsme plán etablovat se i v mezinárodních kontextech, zejména u činohry se to povedlo, stala se členem Evropské divadelní konvence. A využili jsme i obrovskou sílu naší opery, která zaznamenala ve světě řadu úspěchů, např. v Jeruzalémě byl úžasný zájezd Bednárikova Fausta a Markétky, i když to chystali ještě ti přede mnou. Dělali jsme zkrátka něco pro image země. Bylo třeba vymyslet i jiný způsob komunikace s diváky, změnil se způsob života, změnila se témata na jevišti, museli jsme se učit diváka oslovit. A k tomu celý proces omlazování souborů, který je zákonitý. Bylo toho hodně. Nevím, jak to říct bez fráze, ale odevzdal jsem fungující a funkční organizaci, takže na to jsem hrdý a také na kontakty právě s Českou republikou.

■ Neochudil jste se kvůli ředitelování o uměleckou práci?

Tu jsem výrazně omezil již rok předtím, protože jsme založili Svaz divadelních odborů, byl jsem místopředsedou konfederace odborových svazů, probíhala delimitace, dělali jsme to bez nároku na plat, zakládali jsme slovenskou tripartitu. Tehdejší ministr kultury navrhl odborům možnost účastnit se porad na ministerstvu kultury, takže v pondělí jsem nechočil do rozhlasu, ale na 8-9hodinové poradě na MK (*smích*). Možná i kvůli k tomu si mě vytipovali jako kandidáta na ředitele. Ale jedna z mých podmínek byla, že budu

hrát. Dodávám, ano, hrál jsem, i krásné postavy, ale nehrál jsem tolik, kolik by chtělo tělo a duše. To jinak nešlo, je to funkce full-time job, zvláště v tak převratné době, kdy se všechno mění.

■ A když se ohlédnete, které byly vaše nejmilovanější role?

To bych si musel nachystat celý seznam. Herci mi však dají za pravdu, že když někdo hraje Richarda II. a Richarda III., tak jsou to asi vrcholy, ale bylo i hodně jiných postav, které jsem hrál rád. Měl jsem rád např. Jang Suna v Dobrém člověku ze Sečuanu, Macbetha, Dona Carlose, které jsem sice dělal v televizi, tak na ně vzpomínám rád. A z poslední doby to byl Triboulet v Král se baví a Lars ve hře britské autorky Večeře a rád hraji i v Popelu a vášni s Martinem Hubou. Ještě bych upřesnil, že Richarda II. jsem alternoval s Martinem Hubou a Richarda III. s Emilem Horváthem.

■ SND se přestěhovalo do nové budovy. Jak jste si na ni zvykl?

Jsem na ni svým způsobem zvyklý, poněvadž jsem ji měl pod palcem, SND bylo investorem, který dostával od státu peníze, pohybovalo se to od 50 do 400-500 mil. na rok, takže s tím bylo třeba hodně zápasit, stejně jako s určitou nedůvěrou k tě budově. Řeknu vám, viděl jsem hodně divadelních či opemích budov v Evropě a ta naše se mezi ně může klidně zařadit, přičemž to není megalomanská stavba. Ukazuje se teď, že v okolí vznikají mnohem větší projekty a že divadlo je postupně stále méně nápadné. Mohu uvést i příklad, kdy k nám přijelo asi 40 Japonců a já jsem jim vykládal o historii našeho divadla, to je však moc nezajímalo, ale když jsme přišli do historické budovy, ale zejména na novou stavbu, tak vytáhli zápisníky, fotoaparáty, kamery. Vzpomínám si, že voštinová cihla je zaujala na plných 25 min., fotili ji ze všech stran. Takhle projeli od Paříže po Budapešť všechny důležité evropské

divadelní budovy, dali si dohromady poznatky a za 2 roky postavili Národní divadlo v Tokiu a je přesně v tom stylu jako naše. Akorát nemá oblouk, ale je za sklem, mají 2 opery, 1 činohru a 1 studio, takže je ještě větší, ostatně Japonsko je také větší.

■ Řekněte, co je posláním divadla?

To kdybych uměl exaktně vysvětlit. Jedním technokratickým ministrem jsem byl obviněn, že jsem patetický, když hovořím o ND jako o symbolu státní politické kultury a národní identity apod. Za pár měsíců slavili ve Vídni 50. výročí obnovení budovy opery a všichni 3 rakouští ústavní činitelé ve 1/4hodinovém projevu vyprávěli o tom, jaké to bylo moudré rozhodnutí v 50. letech, kdy se parlament ve vybombardované Vídni po velkých diskusích rozhodl v první řadě obnovit Státní operu a Burghtheater, ne jiné instituce. O tom, jaký důraz kladla společnost na divadlo v Řecku, jsme již hovořili, Řekové dokonce říkali, že když se věnuješ divadlu, prodloužíš si život. V Rakousku mají ve školních osnovách odmalička návštěvy divadla (kašpárek, dětská opera atd.), a proto je tam možné pořádat tak famózní festival, jako je Wiener Festwoche, na který chodí statisíce lidí. Výchova k divadlu je součástí rakouské státní kulturní politiky, o Anglii ani nehovořím. Říká se fráze: Divadlo je škola, chrám i nemocnice zároveň. Dává lidem jiný rozměr. Už jsem vzpomněl propojení, že si zde dáváte do pořádku zdraví, ale někde je třeba dát do pořádku i duši, ducha, rozum, citovost atd. Takže přínos divadla je v rozumných zemích na jedné straně nevypočitatelný a na druhé straně nezbytný jako vzduch. Na kulturu a divadlo musíme mít v jakékoliv krizi. Kultura má však i externí efekt, tím, že do organizace přijde 250-300 tisíc lidí ročně, tak se to dá vyhodnotit i finančně. Rakušané vyhodnotili v r. 1990, že za šilink vložený do Státní opery ve Vídni se jim 2 šilinky v daních vrátily zpět. Přece lidé jedou autem, koupí benzín, oblečou se, jdou ke kadeřníkovi, něco zkonsumují atd. Váš ministr kultury P. Dostál, s nímž jsem měl velmi dobrý vztah, mně poslal přehled o 2 nepražských divadlech, uvedli jen malé sumy na oblečení, kadeřnictví, dopravu a navzdory tomu vyšlo, že 1,86 Kč se na 1 Kč vstupenky touto oklikou dostává do rozpočtu. Byl bych rád, kdyby si i ekonomové osvojili tyto věci, které my lidé od divadla víme dávno. Kultura není jen černá díra. Jeden rakouský profesor u nás na přednášce řekl, že na kulturu se platí, ale nedoplácí. A jistý náš ministr pravil, na kulturu se platí, ale vyplácí se to. **Marta KOZÁNKOVÁ**

Hudečkova žeň houslových talentů v Luhačovicích

Tradičním předáním mistrovského nástroje, který letos zdarma postavil mistr houslař Petr Rácz (na nějž materiál sponzorsky poskytla firma Akord Kvint z Lubů u Chebu), a pozvánkou na své adventní koncertní turné zakončil houslový virtuos Václav Hudeček také XIII. ročník své akademie. 14. srpna v luhačovické hale Vincentky tak učinil poprvé výjimku a odměnil oběma cenami loňské vítěze, jen v obráceném gardu.

Mistrovský nástroj převzal 21letý Jakub Junek z Prahy, jenž loni vyhrál turné s V. Hudečkem a chystá se na studium do Moskvy, a koncertní turné připadlo 18leté Marii Mátlové z Prahy, která získala housle loni a studuje v Izraeli. Ani ostatní z 19 letošních účastníků, z nichž bylo 9 dívek a 10 chlapců ve věku od 11 do 22 let, kteří zde po 12 dnů cvičili pod mistrovským vedením interpretační techniku i přípravu na vystoupení, nevyšli naprázdno. Kromě dárek a květin od patronů a sponzorů se jim dostalo především cenných rad a povzbuzení od Mistra Hudečka, za nímž sem někteří opakovaně přijíždějí již několik let, a rovněž možnosti vystoupit na veřejnosti, která je odměňovala potleskem. Letos zněl kromě 3 absolventských koncertů již na zahajovacím koncertu Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín (3. srpna v MěDK Elektra) vedené šéfdirigentem Stanislavem Vavřínkem, kde vedle Václava Hudečka zahráli sóla Jakub Junek a Marie Mátlová.

Uznale zněl rovněž na koncertu komorního orchestru Musica minore (6. srpna v hale Vincentky) – kde pod vedením Ivany Kovalčíkové (1. majitelky mistrovských houslí z r. 1999) zahráli její přátelé (od tria až po oktet) skladby našich i světových skladatelů – který byl pořadatelé zařazen jako doprovodný program Akademie V. Hudečka. Sklidil jej také koncert s vítězi (8. srpna v kostele Svaté Rodiny), kde dostali příležitost se vedle Václava Hudečka předvést i Petr Matěják (majitel mistrovských houslí z r. 2003, jenž studuje v USA), jeho sestra Lenka (držitelka houslí z r. 2004, studující nyní ve Vídni) a Josef Špaček (majitel mistrovských houslí z r. 2005, jenž studuje v USA). Koncert oživil i soubor Barocco sempre giovane (umělecký vedoucí Josef Krejmer) a varhaník Pavel Svoboda.

A přejícně zněl potlesk i na závěrečném koncertu (14. srpna v hale Vincentky), kde před vyhodnocením a předáním cen zahráli Marie Mátlová, Jakub Junek i Barocco sempre giovane a jako host vystoupila

sopranistka Markéta Mátlová (jedna z 5 Mariiných sester). Patřil rovněž doprovodným klavíristům, jimiž (a současně i kore-

Foto – Marta Kozánková

petitory při zkouškách) byli letos prof. Petr Adamec a prof. Jaroslava Pěchočová z Prahy.

Za 13 ročníků, z nichž první dva se konaly v Kroměříži pod vedením prof. Bohumila Kotmela st., od VI. ročníku jako Houslové kursy V. Hudečka a od

Foto – Marta Kozánková

Václav Hudeček při závěrečném vyhodnocení

Jakub Junek a Marie Mátlová – vítězové stejně jako loni

XI. ročníku Akademie V. Hudečka a od XII. navíc jako Svátky hudby, bylo předáno 11 mistrovských nástrojů (uhrazených sponzory) postavených našimi předními mistry houslařů, stejný počet houslových smyčců (od firmy Odlas z Lubů u Chebu), nespočet kalafun, strun a věcných cen i několik úhrad stipendií, ale především uskutečnění společných koncertů s Václavem Hudečkem s možností pracovat dál na svém talentu po boku velkého vzoru. **MK**

Každá inscenace se opírala o výtečné herecké výkony

Rovněž letos se na dramaturgii festivalu Divadelní Luhačovice podílel prof. PhDr. Miroslav Plešák, prorektor JAMU. Neporušili jsme tradici a požádala jsem jej o zhodnocení přehlídky.

■ Jak se vydařil letošní ročník?

Myslím, že se vydařil. Zpravidla se čeká, že po 10. jubilejním, který byl vlani, a byl výtečný, nastane pokles a velmi mě potěšilo, že žádný pokles nenastal, že festival měl vysokou úroveň. Každé představení, jedno vedle druhého, přitom žánrově byl opět pestrý. Uvedli jej studenti JAMU představením Být sám, pohybovým divadlem, které bylo založeno na herci, na práci s tělem, na elementárních divadelních znacích. A kdybych hledal nějakou linii festivalu, co spojovalo všechna představení, tak to bylo právě herectví, každá inscenace se opírala o výtečné herecké výkony, individuálně propracované. Platí to i o hradištském představení V jámě lvové, což byla jediná divadelní hra s větším obsazením, ale i tam jsme viděli, zejména ve stěžejních rolích, že tam jsou dobří herci, kteří zvládli velice složité party. Hra Felixe Mitterera V jámě lvové, kterou přivezlo Slovácké divadlo, určitě všechny kromě herectví zaujala i námětem, je to hra potřebná v této době, a téma nepojednává didakticky, ale s obrovským nadhledem a humorem.

■ Takže to bylo pondělí a pátek. A co ostatní představení?

U ostatních taky platí, že jsme letos měli možnost sledovat úžasně herecké osobnosti, jako byla Marie Málková společně s Igorem Chmelou v představení pražské Violy Královna matka. M. Málková je už žijící legenda, svázaná s tím nejprogresivnějším v českém divadle od poloviny 60. let. Pokud jde o zlínské divadlo, tak Helena Čermáková v roli Edith Piaf, ale i Petra Domžalová, Dušan Sitek, Josef Koller – tyto 4 herci byli velice dobří a zvedli publikum k potlesku vestoje. Klicperovo divadlo Hradec Králové považují za jeden z vrcholů festivalu. Já jsem inscenaci Oskar a růžová paní viděl podruhé a znovu jsem ji prožil. Je naprosto mimořádná, škoda, že se jí nedostává více prostoru např. v pražských divadlech nebo v Brně k pohostinskému vystoupení. Asi lidé nevědí, o čem hra je, ale ona otevírá na jevišti obrovské tabu, před kterým se všichni ocitáme či jsme se ocitli, a dovede to pojednat s lidskou upřímností a humorem, že diváci ani nehlesli po celou dobu inscenace. Ocenil jsem na ní také režii Ivana Baladi, který patří k osobnostem české a slovenské divadelní a filmové režie. Člověk si uvědomí, co všechno zmůže spolupráce dobrých herců s výborným režisérem. A na poslední večer jsem se

moc těšil, protože Miro Gavran patří k mým oblíbeným dramatikům, stejně jako herci Anna Javorková a Dušan Jamrich. Čekal jsem něco špičkového a nebyl jsem vůbec zklamán. Potěšili mě i mladí tmavší herci, bylo to herecky vyrovnané představení, plné vnitřních zvrátů a na každé postavě mě zaujalo kromě toho, že každá měla svůj motiv, tak měla i své tajemství. Gavran je výborný dramatik, který dokáže věci namixovat tak, že psychologický příběh se náhle zlomí ve frašku,

mísí se žánry uvnitř inscenace a je stále překvapivá.

■ Zasllechla jsem, že se zájemci o vstupenky ptali, kdy se hraje komedie a zdálo se jim, že nehrají osobnosti, tedy populární herci z televizních seriálů.

Leccos vyplývá z toho, že o sobě, o slovenském a českém divadle, navzájem málo víme, protože osobností tady byla spousta.

(Pokračování na str. 8)

Jurkovičův dům je...

(Pokračování ze str. 2)

Je tak 7-8 let stará a že publikum zaujala, je potěšitelné, protože člověk vždycky pochybuje. Pochybnost je matka všech divadelníků. Člověk si říká, budou tomu rozumět, vezmou to, a musím říct, že všude, kde se hrála, tak s ní diváci šli. V Praze se ještě pořád hraje, tzn., že to diváky zajímá. Mě to těší, protože to ukazuje, že téma je, byť je tam i humor, velmi vážné a máte pravdu, že se týká problému, který nás začíná hodně bolet. Je to tady znovu v jiné podobě. A člověk si říká tisíckrát, že se to už nemůže vrátit. Může.

■ A jak jste prožil týden v Jurkovičově domě?

Velice se mi tady celý týden líbilo i díky krásnému počasí. Stejně jako celá atmosféra, která panuje v luhačovických lázních. A Jurkovičův dům je pro mě pohádka, to je nezapomenutelný pohádkový týden, protože to je to opravdu pohádkové čili neskutečné a zároveň funkční, jak dokáže uspokojit všechny nároky moderního člověka na bydlení, pohodlí a přitom je všechno velmi čistě udělané, celé interiéry a spojení třeba s bazénem. Opravdu můžu mluvit jenom v superlativech. Byl to úžasný týden. **MK**

Divadelní Luhačovice

16. – 22. srpna 2009

Miloslav Mejzlík, prezident festivalu,
a Ladislava Hašková, Občanské sdružení
Divadelní Luhačovice, při zahájení 11. ročníku

Výstava scénografe – studenti Ateliéru
scénografie, JAMU Brno (hala Vincentka)

Být sám, Studio Marta, JAMU Brno
Ateliér výchovné dramatiky pro neslyšící
Režie: Zoja Mikotová (po)

Madam Piaf – Městské divadlo, Zlín
Helena Čermáková, Josef Koller
(na snímku), Petra Domžalová,
Dušan Sitek
Režie: Karel Semerád (st)

Královna matka – Divadlo Viola, Praha
Marie Málková a Igor Chmela
Režie: Lucie Bělohorská (út)

Beseda s kmotrem Dušanem Jamrichem,
jeho paní Ivetou Weissovou
a prezidentem Miloslavem Mejzlíkem
(čt – 16 hod.)

Oskar a růžová paní – Klicperovo
divadlo, Hradec Králové
Martina Eliášová a Jan Sklenář
Režie: Ivan Balada (čt)

V jámě lvové
Slovácké divadlo, Uherské Hradiště
Martin Vrtáček (v detailu), představitel
hlavní role s dalšími kolegy
Režie: Igor Stránský (pá)

Tajemství Greta Garbo, Divadlo Jána Palárika, Trnava
Edita Borsová, Anna Javorková, Dušan Jamrich
a Jozef Bujdák
Režie: Ján Zeman (so)

Léčebné pobyty dětí s doprovodem ve vile Vlasta

Majestátní budova vily Vlasta, jež se od r. 1951 stala součástí I. dětské léčebny luhačovicckých lázní, zní dětskými hlásky i dnes. Její vyvýšené místo nad Luhačovicemi, obklopené lesy a v těsné blízkosti Aloisky ji předurčuje svým čistým ovzduším, ale především díky laskavému a vstřícnému personálu k oblíbě dětských pacientů a především jejich dospělých doprovodů. Potvrdilo se to i 7. srpna dopoledne, kdy redakce LL s fotoaparátem oslovila několik jejich přechodných hostů:

Edita Šuláková z Třince

(mimočodem známá zpěvačka Jarmila Šuláková je její teta) trávila 4 týdny ve Vlastě s 11letou Markétkou a 5letou Klaudíí, které jsou obě astmatičky a alergičky. Zatímco mladší předškolačka, která byla hodně nemocná, je v lázních poprvé, starší Markétka již zdejší lázně absolvovala před 6 lety a vydr-

žela pak 2 roky bez antibiotik. O příznivém účinku lázeňského pobytu se již tehdy přesvědčily a rády by se vrátily opět příští rok. Pochvalují si přístup sestřiček i dalšího personálu, který jim vyjde vždy vstříc. Navíc jako vedoucí školní jídelny oceňuje zdejší kuchyni, s paní v kuchyňce si již vyměnily recepty i jídelníčky, jídlo je chutné a v jídelníčku je hodně ovoce a zeleniny. Případají si zde jak na rodinné dovolené, navázaly také přátelství, které přetrvá.

Dagmar Paloncová z Orlové

(dispečerka v dopravě) je se svým 5letým synem Adamem, který má dýchací problémy, trpí na zápal plic a průdušky, stále je nachlazen, v lázních již potřeští. Vždycky se jeho stav po lázeňské léčbě hodně zlepšil, při 1. pobytu v lázních se naučil např. smrkat a nebyl tak často nemocný. Je ráda, že mají soukromí ve vlastním pokoji, s manželem se jako doprovod vystřídali po 14 dnech, takže si zdejší „dovolenou“ se synem dopřáli oba dva postupně. Využili ji k poznání okolí, výletům do Buchlovic, jezdí na bruslích i na kolech až k přehradě, vítají zábavné programy pro děti jako divadélko, 1x týdně školku s tvořivou činností, výlety do ZOO ad.

Hana Homolková z Frýdku-

-Místku (po rodičovské dovolené) v luhačovicckých Lázních už je s 8letým Pavlem podruhé, ale se 4letým Vítkem poprvé. Oba mají astma a jsou alergici, opakované záněty průdušek, častá nemocnost měla za následek hodně zameškaných hodin ve škole. Je spokojená, poněvadž je o ně dobře postaráno, hodnotí hezký přístup sestřiček k dětem. Volného času využívá k procházkám s chlapci po hezkém okolí Luhačovic, udělali si i výlet do ZOO.

Pavlna Humpolíková z Liberce (podnikatelka v autodopravě) je se 6letou Terezkou, která má obtíže s dýcháním, v lázních poprvé. Již teď pociťuje u dcerky pozitivní účinek inhalací a z plavání v bazénu a saunování, které se Terezce velice zalíbilo. Je ráda, že je vše v jednom objektu, i když by uvítaly větší pokoj, poněvadž mají dost věcí. Sestřičky, pokojské i paní v kuchyňce jsou všechny velmi vstřícné, takže mají pocit jako na dovolené.

Ve vile Vlasta je k dispozici (po rekonstrukci v r. 2006) pro děti od 3 let s doprovodem 11 pokojů s 26 lůžky, léčebné procedury vč. sauny a tělocvičny, 24hodinová sesterská služba, jídelna – vše v jednom objektu, i vlastní hřiště

Text a foto – Marta KOZÁNKOVÁ

Eva Roubíčková z Prahy (pracovnice ministerstva financí) je s 5letou Adélkou Kloudovou v luhačovicckých Lázních poprvé. S vnučkou, jež špatně dýchá, prodělala 20 zánětů středního ucha a má oslabenou imunitu, již byly jednou v jiných lázních, ale kvalita procedur se nedá srovnat s luhačovicckými, které považuje babička i její dcera Šárka, s níž se po 14 dnech v Luhačovicích vystřídaly, za vynikající. Chválí také personál v kuchyni a sestřičky, které mají s Adélkou denně něco na práci, poněvadž na kole, koloběžce či bruslích, které si z Prahy do Lázní přivezla, přijde občas k odřenému kolínku či jiné nehodě.

100. výročí lázeňského periodika

(Pokračování z minulého čísla)

Také **III. ročník Lázeňského zpravodaje luhačovského** zachovává charakter předchozích 2 ročníků, 1. č. (o 6 stranách) vyšlo 19. dubna 1930 a od 3. května již vychází jako týdeník každou sobotu až do 27. září 1930. V rozsahu 8 a ve vrcholné sezoně 10 (výjimečně 12) stran, z čehož od 19. 7. do 30. 8. tvoří 2 strany německého a maďarského listu a celý ročník 1-2 i více stran inzerce s tím, že program lázeňských koncertů je již zařazen na tyto stránky. Využívá více fotografií i několik reprodukcí děl malíře **Karla Zápeci**. Již v úvodníku 1. č. si ředitel **František Hohaus** slibuje od ustavení Pracovní komise pro rozvoj čl. lázeňství při ministerstvu zdravotnictví, jejímž byl za Luhačovice také členem, a pokračuje v dalších číslech v charakterizaci čl. lázeňství v letech 1929-1930. V lázních pořádal ČAMS Soutěž spolehlivosti vozidel a **III. automotocyklové dny** opět s **květinovým korzem**, dále se zde konal Lawn-tenisový turnaj Itálie: Československo (29. 8.),

Autoturnaj: Květinové korzo. V popředí vůz. *Bedřicha Havelky* poctěný I. cenou (LZL, 1930)

tenis na trávě byl po vybudování tenisových dvorců lázeňskými hosty velmi oblíben. Ještě před sezonou bylo rozšířeno moderní Inhalatorium o celé poschodí, poněvadž již loni kapacitně nestačilo, do pokojů Domu Bedřicha Smetany byla zavedena teplá a studená voda, ve Slatinných lázních se podávaly s úspěchem melasové lázně, započalo se s asfaltováním chodníků od nádraží k nové poště a byla dokončena stavba přehrad. V lázních byl pořádán (24.-25. 5.) lékařský kurs o léčení nemocí dýchadel, na němž přednášely lékařské kapacity a přednášky MUDr. Josefa Šumy a prof. MUDr. Antonína Pecechtěla pak byly publikovány v LZL. Konal se zde také kongres ortopedů (28. 6.) a byla otištěna přednáška Ortopedie a lázeňské léčení MUDr. Eduardem Glücksmannem. Nová sokolovna byla otevřena 20. července. Je zde uveřejněna i vzpomínka na Leoše Janáčka (9. 8.). Statistické oddělení lázní zaznamenalo za sezonu 34 301 host a návštěvník.

IV. ročník se neliší od předchozích, 1. č. vyšlo 9. května a poslední (22.) 24. října 1931.

Od poloviny ročníku je součástí listu stránka s hádankami, doplňovačkami a křížovkami. Od 4. č. (30. 5.), kdy zahájila celou stranou, inzeruje **firma Baťa** (jež má v Luhačovicích svou prodejnu) pravidelně na stránkách zpravodaje svou produkci – Pod titulkem **Letošní móda v lázních** prezentuje názorně na 20 typů dámské a pánské obuvi pro všechny příležitosti v lázních (tj. vyobrazení, popis, cena) a k tomu dodává: *Ke každému páru střevičků máme punčošky souladné barvy*. S komerční nabídkou přispívá i ke společensko-výchovné etiketě. Redakční úvodník si pochvaluje tradici zpravodaje a doplňuje jej fotografie výpravy 40 posluchačů univerzity z Bukurešti, kteří lázně navštívili. Lázně přivítaly také 260členný zájezd Syndikátu čl. novinářů (23.-24. 5.), který zajel také do Vlčnova a zástupci položili kytici k hrobu **Betty Smetanové**. Exkurzi v lázních uspořádal také

Ze župního sokolského sletu 25. a 26. července 1931

tenisový turnaj (12.-16. 8.).

Lázeňská sezona byla zahájena 10. května koncertem orchestru **Jana Elsnice**, promítá se denně v sokolovně (Bio Sokol, listky 3 až 7 Kč, již i ozvučené filmy). Činoherní sezonu v Lázeňském divadle zajišťoval **ředitel Hodr** s využitím profesionálů i amatérů.

Záříjová čísla LZL vyzývají voliče, aby ve volbách do obecního zastupitelstva (27. 9.) volili kandidátku č. 1, na níž za sloučené skupiny kandidoval ředitel lázní **František Hohaus**. A v posledním č. je nekrolog **Eduarda Houdka**, místopředsedy Správní rady Akciové společnosti lázní Luhačovických, jenž byl činovníkem Všeobecného penzijního ústavu, kterému patřila zotavovna Arco (dnešní Morava), a jehož pompézní pohřeb se konal (23. 10.) v Luhačovicích. Lázně měly v sezoně 34 582 hosty a návštěvníky.

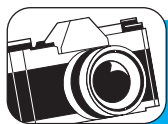
V. ročník

V následujícím V. ročníku vyšlo 24 čísel, 1. č. 1. května a poslední 15. prosince 1932, tzn. v sezoně vycházel jako týdeník a po ní měsíčník, vždy v neděli. Od 11. č. (17. 7.) je v tiráži uveden jako šéfredaktor **František Hohaus** (který je ředitelem lázní). Ve vrcholné sezoně narostl jejich rozsah na 14 (1x i 16) stran a v několika číslech se objevují vtipné karikatury zdejších osobností, ale i hostů od bulharského akademického malíře **Alexandra Dobrinova**, který dlel v lázních. Řediteli lázní **Františku Hohausovi** leží na srdci v přetrvávající hospodářské krizi osud čl. lázeňství. Malíř **Karel Zápeca** píše o místním skautském oddílu, o vycházkách do okolí a Čadově mlýně.

Lázeňský orchestr začal koncertovat 15. května a dirigentu **J. Elsnicovi** se množil uznání za přenosy jeho koncertů rozhlasem. V Lázeňském divadle zahájila 7. července hostování **Moravská veseloherní scéna za ředitelování Kurky-Boruardského**. Vedení lázní uvítalo 100člennou skupinu maďarských lékařů (16. 5.) a valný sjezd Spolku čl. úředníků lékařů (14. 5.), lázně hostily zájezd slovácké župy lékařské (25.-26. 6.) a těšili se z návštěvy 4 vládních ministrů s manželkami (pol. srpna), také ze sjezdu

samosprávných úředníků vedených ministrem železnic (3.-5. 9.). Pokračuje uveřejňování lékařských přednášek a článků: O některých chorobách, které se léčí v Lázních Luhačovických (MUDr. Šebesta), Horní cesty dýchací jako vstupní brána infekce..., Inhalační léčba v Luhačovicích (MUDr. Josef Šuma – ve 23. č. je uveřejněn nekrolog k jeho náhlému úmrtí.), Jak Luhačovice působí na dech našich pacientů, Jak působí na astmatiky naše klima (MUDr. V. Zoubek), Co by měl každý vědět o dýchání (prof. Jan Svozil). Byl uveřejněn (5. 6.) nekrolog univerzitního **prof. MUDr. Antonína Veselého** z Prahy, spoluzakladatele a bývalého člena správní rady lázeňské akciové společnosti v Luhačovicích. Z návštěv významných hostů je vzpomenu i fotografií zachycen např. malíř **Joža Uprka**, klavírní virtuos **Rudolf Firkušný**, skladatel **Vítězslav Novák**, továrník **Tomáš Baťa** a (17. 7.) a zprávy i několik fotografií o jeho tragickém úmrtí. Nadšeně byl vítán koncert houslového virtuose **Jana Kubelíka** (4. 8., v Lázeňském divadle), příjezd až v Americe proslulého skladatele **Rudolfa Frimla**. Admirál vzduchoplavby **Jan Svozil** a jeho svěření se dočkali po 25 letech cvičení na čerstvém vzduchu velkolepých oslav (16. 7.). Znovu byly pořádány **Automobilové dny** s populárními závody (13.-14. 8.). Na přehradě se uspořádaly **veslařské závody** a za velké účasti a k potěše hostů **Benátská noc**. Byla odhalena pamětní deska (14. 8.) padlému legionáři **Rudolfu Bartošovi** a již několik ročníků zvou zdejší legionáři na svou muzejní expozici do budovy sokolovny (starostou Sokola je učitel **Josef Krystýnek**). V listopadovém č. si redakce pochvaluje, že lázně nebudou opuštěny ani v zimě, poněvadž ve Vlastě, jež je proměněna v sanatorium s inhalatoriem, vodoléčbou i minerálními lázněmi, jsou hosté i v tomto období. Statistické oddělení správy lázní oznámilo, že k 6. srpnu 1932 navštívilo lázně 27 541 host a návštěvník, ale údaje z konce sezony již nejsou uvedeny.

(Pokračování v příštím čísle)
Marta KOZÁNKOVÁ

Lázeňské tamtamy aneb Ze společnosti

☞ *Ne, že by nebylo v Tamtamech co přetřásat, umělců a politiků – regionálních i v centru politického dění působících – k nám přivály jednotlivé festivaly, zejména jejich slavnostní zahajování a zakončování víc než dost. Ale pro přetlak materiálů, jež zaplňují celé srpnové číslo LL, musely tentokrát ustoupit. Takže jen telegraficky o těch, jež se neobjevují na jiných stránkách a v rubrikách: proslulý režisér J. A. Pitínský se přijel o divadelních prázdninách opět nadechnout do svého zdejšího rodiště. Italský profesor Domenico Luciani (viz LL č. 5 z 29. května 2008) přijel tentokrát do Lázní Luhačovice, a. s., i se svým synem, který se rovněž zabývá zahradní architekturou. ma*

Ze života a. s. Nemožné ihned, záznaky do 3 dnů

Ačkoliv letošní hlavní lázeňská sezona ještě neskončila, je možné již nyní konstatovat, že akciová společnost Lázně Luhačovice v průběhu hlavní sezóny poskytuje své služby cca 1 200 klientům denně, což je průměrně o 50 klientů (na každý den) více proti loňskému roku. Jedná se především o klienty klasických léčebných pobytů (tj. komplexní lázeňská péče dospělých a dětí), ale také např. o zahraniční samoplátce. S ohledem na očekávání, se kterými naše společnost vstupovala do tohoto těžkého roku zasaženého finanční a ekonomickou krizí a na skutečný průběh této krize v ČR, považujeme tento výsledek za pozitivní. Utvrzuje nás to v tom, že cesta naší společnosti, zaměřená především na rozvoj jedinečného pobytového prostředí Luhačovic, neustálé prohlubování kvality poskytovaných služeb a průběžné zvyšování kvalifikace našich zaměstnanců je tou správnou cestou, jak si udržet stávající a nadále získávat novou klientelu do našich Lázní. Vzhledem k vývoji ekonomického prostředí se zaměřila naše společnost od počátku tohoto roku na další racionalizaci a zefektivnění řízení přímých nákladů (nákup potravin, energií, služeb, jako jsou servisní služby, opravy atp.). Dále také na zefektivnění řídicích procesů personální práce při zajišťování služeb klientům. Realizace těchto kroků přinesla výraznou úsporu v nákladech při zachování popř. dalším zvyšování kvality a rozsahu našich služeb poskytovaných klientům. I nadále tak na naše náklady zajišťujeme údržbu lázeňského areálu a pečujeme o kulturní vyžití našich klientů i návštěvníků Luhačovic. Pořádáme kolonádní koncerty, Festival Janáček a Luhačovice, spolupracujeme při zajištění Akademie Václava Hudečka, festivalu Divadelní Luhačovice, Mezinárodního festivalu dětských folklorních souborů a zajišťujeme další kulturní programy v Lázeňském divadle, v LH Palace ad. I v této obtížné době jsme pro naše klienty zavedli novinky v nabídce a způsobech poskytování služeb. Od června jsme začali poskytovat nové masážní vany se světelnou terapií v Rehabilitačním pavilonu, od července rašelinné a sulfatanové koupele v Inhalatoriu a připravujeme (od září) využití lokální kryoterapie v LH Palace. Zajištění kvalitních služeb vždy závisí především na počtu a úrovni personálu, a proto jsme od počátku letošního roku (do 15. srpna) přijali do hlavního pracovního poměru 153 zaměstnanců, dalších 68 na poloviční úvazek a na některé aktuální úkoly (brigády, pomoc při nárazových akcích apod.) jsme uzavřeli 234 dohod o provedení práce. Nárůst počtu klientů v období hlavní sezóny letošního roku a náš předpoklad obsazenosti do konce října nám umožňuje dokonce obsadit další lůžka od soukromých ubytovatelů v Luhačovicích. Naše společnost jim tak zajišťuje obsazenost jejich kapacit také po hlavní sezóně, kdy by je již neměli plně obsazené. Jsme si vědomi, že ekonomická krize ještě zdaleka neodezněla, a tak je naše společnost připravena i nadále pokračovat v racionalizaci nákladů při zachování kvality služeb pro všechny naše klienty i návštěvníky Luhačovic.

Ing. Jiří DĚDEK, ředitel HS Společenský dům

Představujeme Vám

V lékařském týmu, který pečuje o lázeňské hosty v LH Palace, je již 5. sezonu také **MUDr. Miroslava Štelclová, CSc.**, jež si svým vstřícným a přátelským přístupem získala srdce mnoha pacientů.

Foto – Maria Kozánková

Rodačka z Vyškova začínala po promoci na Lékařské fakultě UJEP v Brně na neurologickém oddělení nemocnice ve Vyškově. Po složení I. atestace z neurologie nastoupila jako primářka neurorehabilitačního oddělení Rehabilitačního ústavu v Kladrubech. Během zdejšího působení složila II. atestaci z neurologie, FBLR – rehabilitační a fyzikální medicíny a tropické medicíny, byla vybrána jako kádrová rezerva do ciziny. Napsala zde a obhájila disertační práci na téma Léčba pacientů po úrazech páteře a míchy a dosáhla vědecké hodnosti kandidát věd. V r. 1991 se vrátila na Moravu na rehabilitační primariát Nemocnice v Přerově,

kde působila až do r. 2004 a od následujícího roku se stala fundovanou a žádanou posloupou lékařského kolektivu v Lázních Luhačovice, a. s.

Na své profesní dráze spolupracovala s předními odborníky v oboru neurologie a rehabilitace a kromě atestací absolvovala odborná školení a kursy jako např. kurs manuální medicíny u prof. MUDr. K. Lewita, DrSc., kurs EEG, bolesti zad, Mojžišové, reflexologie, akupunktury, EAV (elektroakupunktura dle Vola), rakouskou školu homeopatie a mnoha dalších. Kromě pohledu na posttraumatickou, chronickou medicínu byl pro ni přínosem také pobyt ve Výzkumném ústavu traumatologickém v Brně, kde se podílela i na výzkumu posttraumatické epilepsie pod vedením prof. MUDr. Nováka, DrSc.

Vyznává zásadu, že medicína vyžaduje celého člověka, a práce je jejím celoživotním koníčkem. Jako praneteř světoznámého cestovatele prof. ThDr. Aloise Musila, významného arabisty a zakladatele Orientálního ústavu, oceněného Geografickou společností USA Dallyho plakety za zásluhy a zmapování arabského poloostrova, má i radost z cestování. Věnuje se odkazu svého prastrýce, o němž pořádá po republice přednášky, a ve volných chvílích se učí arabsky, i když přiznává, že je to pro samouky těžké. LL

Každá inscenace se opírala...

(Pokračování ze str. 4)

Pro mě je osobností Martina Eliášová i Jan Sklenář jako mladý herec, i když nejsou známí z televizních seriálů. Ale to není minus luhačovického festivalu, to je plus, protože lidé, kteří přijdou do divadla – a divadlo bylo každý den plné – tak byli až překvapeni, kolik talentů se skrývá v českých a slovenských divadlech. A není smyslem festivalu, aby pokračoval v nabídce zábavy, viděl jsem např. plakáty na Mam'zelle Nitouche atd. Cenné je to, že zdejší divadelní budova ožívá i trochu jiným divadelním uměním a že se zde hrají závažně věci.

■ **A jak jste jako turista propátral zdejší okolí tentokrát?**

I když bylo vedro, absolvoval jsem svou oblíbenou cestu – výstup na Komonec i druhou trasu z hájenky nad Horní Lhotou na rozhlednu Doubrava, kterou miluji, protože je to jedna z nejkrásnějších rozhleden. A konečně jsme byli poslední den festivalu osvěžit si se ženou vzpomínky na Vršatec. Projeli jsme přes Nedašovu Lhotu na Slovensko, krásně jsme zmokli, ale mluvili jsme s bezvadnými lidmi na obou stranách hranice.

Marta KOZÁNKOVÁ

Festival má svého sponzora jistého

Generální ředitel Allianz pojišťovny, a. s., Ing. Miroslav Tacl při jedné ze svých opakovaných letních dovolených v Luhačovicích nabídl sponzorství festivalu Divadelní Luhačovice, takže se jím řízená společnost stala hlavním sponzorem festivalu. V závěru 11. ročníku jsem se ho zeptala:

■ **Sponzorství vaší společnosti jste navrhl zdejšímu festivalu proto, že jste příznivcem Luhačovic, divadla nebo obojího?**

Myslím, že obojího. Do Luhačovic jsem jezdil na dovolenou již předtím, než jsme začali festival sponzorovat. Zjistil jsem, že je zde divadlo a poprvé jsem se divadelního festivalu zúčastnil před 4 lety. Nadchlo mě to. Seznámil jsem se s panem Mejzlíkem a dr. Miličkou a domluvili jsme se na finanční podpoře divadelního festivalu a druhým rokem už Divadelní Luhačovice sponzorujeme.

■ **Čím vás zaujal letošní ročník?**

Velmi zajímavé bylo představení neslyšících první den festivalu a poslední večer mě nadchlo slovenské divadlo. Trnavské divadlo s bratislavskými herci bylo opravdu skvělé a z mého pohledu to byl vrchol celé přehlídky.

■ **Jeho pořadatelé, tj. Občanské sdružení Divadelní Luhačovice i SOŠ Luhačovice mají radost, že jste jim potvrdil podporu po příští ročník.**

Hned na zahájení jsem v divadle řekl, že pokud se nám bude dařit, tak budeme sponzorovat dál tento divadelní

festival. Takže v Allianz pojišťovně budou mít Divadelní Luhačovice partnera i do budoucna.

■ **Jste znám svými sportovními aktivitami. Ne-leníte a využíváte zdejšího pobytu k udržení kondice.**

(Smích). Jsem cyklista a hodně jsem tu jezdil na kole po Valašsku už v minulosti a letos mě dr. Milička vzal na velký okruh, ujeli jsme asi 80-90 km. Je tu nádherně, moc se mi tady líbí a určitě příště zase přijedu a s kolem. Vždycky si beru týden dovolené, během něj sportuji a zároveň chodím i do divadla.

MK

XVII. mezinárodní festival dětských folklorních souborů Písni a tancem 2009

11. – 13. září, Lázeňské náměstí

Pátek

- 10 hod. Než přijde pan učitel – zahraniční soubory
15 hod. Už jsme tady – soubory z ČR
19.30 Zpívající kolonáda se soubory Malá Ondřejnica, Perníček a Púčík (u pramene Amandky)

Sobota

- 9 - 17 hod. Jarmark lidových řemesel
13.30 Roztančená kolonáda – volná vystoupení
14 hod. U nás na vsi – komponovaný pořad
14.45 Vesnice roku 2009 – vyhlášení výsledků soutěže
15.15 U nás na vsi – pokračování pořadu

Neděle

- 9 - 17 hod. Jarmark lidových řemesel
10 hod. Taneční dílna – mezinárodní tvůrčí dílna
13 hod. Roztančená ulice (průvod od pošty na Lázeňské náměstí)
14 hod. Písni a tancem – přehlídkový pořad všech souborů

Doprovodné programy:

- Symposium Siločáry duše dítěte – sobota od 9 hod. (Společenský dům)
Výstava Česká republika, folklorní velmoc v srdci Evropy (hala Vincentka)

Festival česko-německo-židovské kultury Devět bran

Luhačovice 15. – 20. září, Lázeňské divadlo – filmové projekce

Úterý

- 15 hod. Vernisáž výstavy fotografií P. Našince Bród'a – hala Vincentka
19.30 Slavnostní zahájení festivalu – Jakub Ihář (SRN s tit.), po projekci diskuse

Středa

- 15 hod. Sofiina volba, režie A. Pakula
19.30 Zastihla mě noc, režie J. Herz
21 hod. Festivalový klub v Dominu – beseda s festivalovými hosty
22.30 hraje klezmerová kapela

Čtvrtek

- 15 hod. Přezil jsem svou smrt, režie V. Jasný
19.30 Démanty noci a Sousto, režie J. Němec
21 hod. FK v Dominu – beseda s festivalovými hosty
22.30 hraje klezmerová kapela

Pátek

- 15 hod. Koncert CM Hradišť'an a A. Shonerta – Lázeňské náměstí
19.30 Adresát neznámý – divadelní představení, hrají J. Hartl a J. Dvořák
21 hod. FK v Dominu – beseda s festivalovými hosty
22.30 hraje klezmerová kapela

Sobota

- 9.30 Česká stopa Adolfa Eichmanna, po projekci diskuse se S. Motlem
15 hod. Nesplněný slib, režie J. Chlumský, po projekci diskuse s tvůrci
19.30 Zakončení festivalu s předáním cen, koncert
21 hod. FK v Dominu – beseda s festivalovými hosty
22.30 hraje klezmerová kapela

Neděle

- 15 hod. Dnes večer: Lola Blau – uvádí Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Zájezdové představení

st 7. 10. Švejk - divadelní adaptace románu J. Haška, Městské divadlo Zlín (19 hod.)
Vstupenky včetně dopravy zajišťuje CA Luhanka

Nejprodávanější

Knihkupectví
Blanky Lekešové
Masarykova 185, Luhačovice

Beletrie

- G. Russell - Krvavý orel
- J. Patterson - Bikiny
- L. Fairsteinová - Mrtvý dům

Historie

- J. Austenová - Lady Susan
- V. Vondruška - Letopisy královské komory IV
- M. Scottová - Boudica - Ve znamení psa

Dětská literatura

- D. Krolupperová - Draka je lepší pozdravit aneb O etiketě
- Bořek stavitel - Příběhy ze slunečnicového údolí 2
- J. Lada - Bubáci a hastrmani

Muzeum

Luhačovického Zálesí

MěDK Elektra - otevřeno denně 9-12, 13-17 hod. (kromě pondělí)

Taneční večery

Společenský dům - vinárna Domino - každou so od 19 hod. hraje Record
LH Palace kavárna - každou st od 19.30 hraje duo Show Band

LH Morava - kavárna

Večery s harmonikou - každé po od 19.30

Knihovna

LH Palace po, st, čt 13-15 hod.

Předprodej vstupenek

LH Palace - knihovna
CA Luhanka
Lázeňské divadlo - v den programu od 17 hod.

Kulturní program

Lázeňské divadlo

zač. v 19.30

- st 2. 9. Houslový recitál I. Ženatého S. Bohunka - klavír
st 9. 9. Madam Piaf - Městské divadlo Zlín
pá 11. 9. Evžen Oněgin - hudebně literární představení
pá 25. 9. Hvězdy na vrbě - retromuzikál Divadlo Šumperk
st 30. 9. Koncert A. Campagnari - housle a D. Pančochová - klavír

Kolonádní koncerty

Lázeň. náměstí, zač. v 16 hod.
ne 6. 9. Collegium Antonína Dvořáka

Společenský dům

zač. v 15 hod.

- út 8. 9. a 22. 9. Nejen šperk - prodejní výstava

LH Palace

zač. v 19.30

- pá 2. 10. Rendez-vous se šansonem O. Kaštická - zpěv, Z. Dočekal - klavír
J. Válek - kytara
pá 9. 10. Shadow Quartet - večer filmových a populárních melodií
pá 16. 10. Kouzlo opery, operety a muzikálu, zpívá - T. Janošová a J. Šťávy
pá 23. 10. Večer evergreenů - Engelbert revival - C. Canals
st 28. 10. Návraty Elvise Presleyho V. Lichnovský
pá 30. 10. Houslová show J. Erlebacha

MěDK Elektra

sál Rondo, zač. v 19.30

- út 1. 9. Květy paní operety - Slezské divadlo Opava
út 29. 9. Společná věc - koncert T. Pfeiffer (19 hod.)
st 30. 9. Televariety v operetě - sólisté Moravskoslezského ND Ostrava
pá 23. 10. Taneční party s DJ Hyncici Grinci (17 hod.)
so 24. 10. Travestí show Hanky Panky Někdo to rád horké

Taneční večery s dechovkou

zač. v 19 hod.

- čt 10. 9. Vlčnovjanka
so 19. 9. Eva a Vašek
čt 24. 9. Straňanka
čt 1. 10. Blatnička
čt 8. 10. Hradčovjanka
čt 22. 10. Nivničanka
čt 29. 10. Lipovjanka

Kinosál

po 21. 9. Dobytí Severního pólu - Divadlo Nahodilých ochotníků z Vizovic (19.30)
ne 27. 9. Vincentka a Aloiska - ochotnický soubor ProLiDi (19 hod.)

Kino Elektra

zač. v 19.30

- středa 2. 9. v 18 hod.
La Bohème - Bio senior (Rak., SRN s tit.)
čtvrtek 3. 9.
Libáš jako Bůh (ČR)
pátek 4. 9. a sobota 5. 9. v 17 hod.
Harry Potter a Princ dvojí krve (USA)
pátek 18. 9. v 17 hod.
Hannah Montana (USA)
sobota 19. 9.
Veni, víd, vici (ČR)
sobota 19. 9. a neděle 20. 9. v 17 hod.
Doba ledová 3: Úsvit dinosaurů (USA, anim.)
pátek 25. 9. v 18 hod.
Tři dni na Měsíci - projekt gymnázia Zlín, pocta J. A. Baťovi
sobota 26. 9.
Libáš jako Bůh (ČR)
v říjnu zač. v 19 hod.
pátek 2. 10.
René (ČR), po filmu beseda
středa 7. 10. v 18 hod.
Mamma Mia! - Bio senior (VB, USA, SRN s tit.)
pátek 9. 10.
Dobře placená procházka (ČR)
sobota 10. 10.
Operace Dunaj (ČR)
pátek 16. 10.
M. Forman: Co tě nezabije... (ČR)
pátek 23. 10. a sobota 24. 10.
Jánošík (SR, Pol., ČR, Maď.)

Filmový klub Třetí oko

- středa 9. 9.
Upír Nosferatu (SRN s tit.)
středa 23. 9. v 19 hod.
Vera Drake - žena dvou tváří (VB, Fr., N. Zél. s tit.)
středa 30. 9.
Plechový bubínek (SRN)
v říjnu zač. v 19 hod.
středa 21. 10.
Hranice ovládnání (USA s tit.)
středa 28. 10.
Dům k pověšení (Jug. s tit.)

Galerie Elektra

A. Gabrielová - prodejní výstava textilního designu 1.-13. 9.
Výtvarná skupina OHNE TITEL
19. 9. - 4. 10.

Objednávka předplatného

Lázeňské listy – Luhačovice

V roce 2009 vyjdou ještě 2 čísla, tj. celkem 20 Kč

Na základě vyplněné objednávky Vám bude zaslána poštovní poukázka k úhradě, poštovné hradí vydavatel

Předplacené výtisky dodávejte na adresu: Od čísla: _____

Jméno a příjmení: _____

Ulice, číslo domu _____

Obec, město + PSČ _____

Vyplněnou objednávku zasílejte laskavě na adresu redakce:

Lázeňské listy – Luhačovice

Lázeňské nám. 436, 763 26 Luhačovice

LUHANKA Luhačovická cestovní a informační agentura

Nabídka polodenních zájezdů – září a říjen

Baťův kanál

středa 2. 9., 9. 9., 16. 9., 23. 9. a 30. 9.
středa 7. 10., 14. 10., 21. 10. a 28. 10.

Dvouhodinová plavba po Baťově kanálu. Degustace moravských vín ve vinném sklípku.
Plná cena i senioři 380 Kč, bez ochutnávky 360 Kč

Vizovice

čtvrtek 3. 9., pátek 11. 9., čtvrtek 17. 9. a 24. 9.
čtvrtek 1. 10., 8. 10., 15. 10., 22. 10. a 29. 10.

Návštěva výroby Vizovického pečiva a prohlídka barokního zámku se sbírkou porcelánu a obrazů. Exkurze v lihovaru R. Jelínka s ochutnávkou, možnost nákupu v podnikové prodejně.
Plná cena 310 Kč, bez ochutnávky a senioři 290 Kč, senioři bez ochutnávky 270 Kč

Milotice, Strážnice

pátek 4. 9. a 18. 9.
pátek 2. 10., 9. 10. a 16. 10.

Návštěva malebného barokního zámku v obci Milotice. Prohlídka Zámeckých vinných sklepů s ochutnávkou vín.
Plná cena 340 Kč, bez ochutnávky a senioři 320 Kč, senioři bez ochutnávky 300 Kč

Slovácké slavnosti vína

NÁŠ TIP

sobota 12. 9.

Slavnost lidové kultury a vinařství regionů Slovácka. Představení slováckých krojů, folklorních souborů, lidových řemeslníků a vína.
Plná cena i senioři 210 Kč

Tupesy, Buchlovice, Velehrad

čtvrtek 10. 9., sobota 19. 9. a pátek 25. 9.
sobota 3. 10., 17. 10. a pátek 30. 10.

Prohlídka Muzea tupeské keramiky a majolikové dílny. Prohlídka barokního zámku a zámeckého parku. Bazilika na Velehradě – poutní místo spojené s cyrilometodějskou tradicí.
Plná cena 350 Kč, senioři 340 Kč

Kroměříž

sobota 5. 9. a 26. 9.
sobota 10. 10. a 24. 10.

Návštěva města nazývaného Hanácké Atény s památkami UNESCO. Prohlídka Arcibiskupských zámeckých sklepů s výkladem a ochutnávkou nebo návštěva Arcibiskupského zámku, volný čas – muzea nebo posezení v kavárně.
Cena s návštěvou vinných sklepů 300 Kč, bez ochutnávky 260 Kč, s návštěvou zámku 330 Kč

Holešov, Svätý Hostýn

pátek 23. 10.

Prohlídka Šachovy synagogy s výstavou Židé a Morava. Návštěva poutního místa Sv. Hostýn s bazilikou Nanebevzetí Panny Marie a lesní křížové cesty vytvořené D. Jurkovičem a J. Köllerem.
Plná cena 290 Kč, senioři 270 Kč

Nástupní místa: U pošty, Jestřabí, Praha, Pohoda, Ogar, Adamantino, Fontána

Informace a objednávky:

LUHANKA, nám. 28. října 441, 763 26 Luhačovice,
e-mail: luhanka@lazneluhacovice.cz, www.lazneluhacovice.cz/luhanka
tel. 577 681 103, fax 577 131 337, otevřeno denně: 9-12, 13-17 hod.

OPRAVNA ČERPADEL

generální opravy

do kotelen a vodáren

průmyslových i pro domácnosti vč. ponorných

Staré Město, Brněnská 544, tel. 572 543 087, 602 749 377

Vinárna Pod Lěštěm

otevřeno ÚTERÝ až SOBOTA od 18 hod. do 23 hod.

CIMBÁLOVÁ MUZIKA

každé ÚTERÝ A PÁTEK od 19:00 hod. / tel. 577 132 379

POMŮCKY: IP, OSAT, VAES.	POCIT	PLEMENO	SPZ PRAHY	ČÁST LODI	●	STÝ DÍL	NÁPADNÝ	LOKETNÍ KOST	ČERV (VLASOVEC)	ZKRATKA ABVOLTU	KMET	●	UZAVŘÍT SÁZKU	ÚDER	JEDEN ZE SMYSLŮ
ZBYTEK LODI					HARMONIE							HOD			
					ČISTÍCI TEKUTINA							PTÁK -BĚZEC			
ZAČÁTEK TAJENKY															
SNÍŽENÝ TÓN			MRTVÝ JAZYK							PLANETKA					
			NEBEZPEČÍ (MN. Č.)							POKROPEN VODOU					
MOŘE (ŠPANĚLSKY)				ŽENSKÉ JMÉNO					POBÍDNOUT						
				ALKOHOL. NÁPOJ					ČESKÝ FILM						
●	KOCOŮŘI	INTRA PERITONIUM			ŘECKÉ PÍSMENO			OZN. KILOMETRU				ŘÍMSKÁ DVOJKA			DRUH OCHUTINY
		JUGOSLÁV. POHOŘÍ			KOMERČNÍ TELEVIZE			FRANC. ŘEKA (FONET.)				SPIRITUS			CHALUPA (NÁREČNĚ)
KOZÍ KŮŽE							ZÁVOJOVÁ TKANINA					PROUD			
							ZVOLÁNÍ KOČÍHO					MOUČKA Z KURKUMY			
OBILÍ URČENÉ K SETI						STANDAR. TANEC							ZNAČKA MĚDI		
						SLOV. PLOŠNÁ MÍRA							ŘÍDÍČÍ SPRÁVA		
KONEC TAJENKY															
DRUH PALMY				OBYVATEL AROSY							JMÉNO FENKY				

Tajenka z 5. čísla Lázeňských listů: **Dobrá žena dělá dobrého muže.** Za její správné vylúštění zasíláme hezkou knížku **PhDr. Nadě Lubojacké z Liberce.**

Znění dnešní tajenky nám zasílejte na korespondenčním lístku (nebo vhod'te laskavě do naší redakční schránky na budově ředitelství) nejpozději do **20. října 2009.** Vylosovaný výherce od nás dostane knižní odměnu a všechny správné odpovědi postoupí do závěrečného slosování na konci roku 2009. Šťastnému výherci poskytnou Lázně Luhačovice, a. s., týdenní pobyt pro 2 osoby zdarma. Příští číslo vyjde **29. října 2009.**